

ban Fekete Gábor az Izer-féle vendéglőben játszik. („Életképek”, 1845. I. kötet, 448. old.) 1847 júl. havában Erkelné dal- és paródia-társulata keresi fel a veszprémieket, majd 1848 jan. havában Chia-bay Pál volt a színigazgató. 1859 júl. havában az itt járt Szuper Károly színtársulatáról a „Vasárnapi Ujság” (1859. 15. szám) azt írja, hogy „oly pártolásban részesül, minőre még a legéltebb veszprémiek sem emlékeztek”; talán ennek tudandó be, hogy szept. havában ismét ellátogatnak ide a színészek: Chia-bay Pál társulata. (Lásd: „Napkelet”, 1859. 38. szám.) Az ezutáni igazgatók ezek voltak: 1864 márc. havában Szuper Károly, okt. havában Szigeti Imre; 1868 májusban Kőmives Imre és Némethy György kettős direkcója jött ide. Ekkor oly melegen pártolták őket, hogy a „Korona”-vendéglő tágas terme szűknek bizonyult és a „Nap” c. vendéglő még nagyobb helyiségét kellett színházi célokra átalakítani. 1868 máj. hóban újra Némethy György és Kőmives Imre egyesített társulata, 1870 nyarán Károlyi Lajos, dec. 25-től Bokody Antal, 1873 márc. Gerő Jakab, 1875 szept. Follinus János, husvétkor Lászy Vilmos, 1876 ápr. Kétszery József és Sággy Zsigmond, máj. 20-tól Tolnay Gyula, dec. 16.-án B. Polgár Gyula, 1877 nov. elején Szuper Károly, 1882 ápr. Károlyi Lajos, aug. 26. Gerőffy Andor, 1883 jan. 6. Tóth Béla, 1884 jan. Sággy Zsigmond, máj. 25. Mándoky Béla, 1885 aug. Gerőffy Andor az igazgató. Az új színház felavatási dátuma: 1908 szept. 17. Előadták a „Nagymama” c. operettet. Igazgató: Nádassy József. A színház építette: Medgyaszay István. A színház stílusa egybefoglalja a kalotaszegi, a széki, a dunántúli, az alföldi és egyéb népmotívumokat. A színház ormán van Nagy Sándor művészi festménye, Hunor és Magor, a csodaszarvas regéje, melynek szimbolikus jelentősége a magyaroknak a kultúra után való törekvése. Elfér benne 1000 néző. Az ezutáni igazgatók: Micsey György, Mezei Béla, Patek Béla dr., Szalkai Lajos, Faragó Sándor, Miklóssy Imre, Orsz. Kamaraszínház és Orsz. Művészszínház.

(Erődi Jenő.)

Veszprémy Jenő, színigazgató, sz. 1861-ben, Veszprém-ben, megh. 1895 febr. 6.-án, Székesfehérvárott. 1885-ben a kassai közönségnek kedvence volt, ahol hősszerelmeseket játszott. 1890-ben igazgató lett Besztercebányán és később Zomborban, majd Nyitrán működött, hol az ő kezdeményezésére alakult meg a színpártoló egyesület. 1894-ben megválasztották székesfehérvári igazgatónak, ahol élete utolsó percéig nagy buzgóságot fejtett ki. A vidéki színigazgatói karnak egyik leglelkesebb és fáradhatatlan bajnoka volt és mindenkor érdeme, hogy rendes viszonyok között vezette társulatát. Ravatalánál Deréki Antal, a sírnál Szathmáry Lajos mondtak búcsúbeszédet. Hamvait a Hosszu-temetőben helyezték örök nyugalomra. Neje: jékei Ágh Ilona, színésznő, sz. 1860 márc. 12.-én, Kenyhec-en, Abaujm. Színipályára lépett 1885 nov. 1.-én, Miklóssy Gyulánál. Házasságuk 1888 okt. havában volt. 1896 nyarán Feld Zsigmond tagja, 1907-ben a Népszínháznál működött, majd 1912-ben a Nemzeti Színház kötelékébe lépett. 1923 okt. 1.-én nyugalomba ment.

Vesztér Sándor, táncművész, sz. 1810 aug. 20.-án, Késmárkon, megh. 1864 jan. 22.-én, Debrecenben. Atyja ügyész volt. 1826–27-ben Sárospatakon, majd Késmárkon tanult. Kassán német színész lett Verner név alatt, majd Veszt név alatt működik. 1840 év őszén fellépett a Nemzeti Színházban is. Legnagyobb érdeme, hogy nemzeti táncunkat a külföldön is bemutatta.

Vetítés a színpadon. Legtöbbször levegőt és vizet szoktak vetíteni reflektorokkal a színpad díszleteire. Ilyen alkalmakkor úgynevezett transzparens díszleteket használnak, ami nem más, mint fehér shiffon vászonból készült angvrelszerűen festett anyag. A többi anyag pedig (amit már nem akarunk megvetíteni), egyszerű, durva vászonból van, amely nem engedi át a fényt. Nagyszerűen lehet így éleníteni a valóság hatását, napfelkeltét és nyugtát a díszleteken, továbbá a felhők és a víz mozgását is, amit a reflektor előtt felszerelt korong forgása idéz elő.